

Et Virtutis communionem, Et in his, virtute Et ratione,
naturam perfectam consistere.

Non opinione, sed naturâ constitutum esse Ius: Omnes
ad Iustitiam natos esse: Mentem tamen esse imbecillam,
Et à rectitudine naturali facile deflecti posse in contra-
rium, vanâ opinione, Et pravâ consuetudine: Et ab his
similibusque corruptelis igniculos à naturâ dados extin-
gui, Et vitia contraria exoriri Et confirmari.

Quod si homines eo modo, quô naturâ, sic iudicio,
humani nihil (ut poeta ait) à se alienum putarent, omnes
ius aequè colerent, experirenturque se ad participandum
Et communicandum inter se mutuo iustos à naturâ fa-
ctos esse.

Unam esse hominis Definitionem Et naturam, Et hanc
esse in omnibus Et singulis aequalem: neminemque sui
tam similem esse, quam omnes omnium futuri essent, si
naturam suam potius, quam consuetudinum depravatio-
nem Et opinionum vanitatem sequi mallerent.

In explicatione Iuris naturam ejus à naturâ homi-
nis Et Dei repetendam esse.

Ius proficisci à Lege, adeoque à Lege ducendum esse
Iuris exordium.